

ರಾಜಕೀಯದ ನಡೆ ಅವರ ಜಮೀನುದಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದಂತಿತ್ತು. ಈ ಸಿಮೆಯ ಹಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಸ್ತಿ ಹಂಚಿ ಹೋಗಿತ್ತೇನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ. ಸತೀಶ, ಅನೀಶ ಇಬ್ಬರೇ ಮುಕ್ಕಳು. ಇಡೀ ಅಸ್ತಿಗೆ ವಾರಸುದಾರರು ಎಂದಿತ್ತು, ‘ಅವನು’ ಬರುವವರಗೆ.

ಹಾದರಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಎಂದರೆ ತನ್ನಪ್ಪನೂ ಹಾದರ ಮಾಡಿದವರು ಎಂದಾಗಿಬಿಡುತ್ತದ್ದು ಎಂಬ ಅರಿವಿನಂದಲೇ ಏನೋ ಅನೀಶ ಮತ್ತೆ ಆ ಮಾತನ್ನು ಆದಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನು ಹೇಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ಕುತ್ತಾಹಲವಯ್ತೂ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು. ತಾನು ಮತ್ತು ಅಣ್ಣಿ ಸತೀಶ ಒಟ್ಟಿರಂತೊಂಬರಿಲ್ಲ. ಸತೀಶ ಹೇಚ್ಚಾಗಿ ಅಪ್ಪನನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಎತ್ತರ, ಎಣ್ಣೆಗಷ್ಟು ಬಣ್ಣ, ಗತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ. ಅನೀಶನೇ ಅಮೃತ ಪಡಿಯಬ್ಬ. ಬೆಳ್ಗಾಗಿ, ತೆಳ್ಗಾಗಿ, ವೃಷಭಾರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಒಂದಿಗೆ ಮಾಡಿದವ. ‘ಅವನು’ ಹೇಗಿರಬಹುದು?

“ಇಲ್ಲಿವರಗೂ ಬರ್ಜೆ ಬಿಡಬಾರದಿತ್ತು.” ಅನೀಶನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅಸಹನೆ ಇತ್ತು. ಇಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲದ್ದರು ಅಷ್ಟುನ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಣ್ಣನ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಹನೆಯೇ, ಅಣ್ಣನ ಬೇಂಡವಾಬ್ಜಾರಿತನದಿಂದ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಅಸ್ತಿಗೂ ಸಂಜಕಾರ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಚುರುಕ್ಕೆನ್ನುವರೆಯೇ ಇತ್ತು ಮಾತು. ತಮ್ಮನಮ್ಮೆ ಒಂದಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅಪ್ಪ ಕೂಡಿಟ್ಟೆ ಅಸ್ತಿಯನ್ನೇ ಸತೀಶ ತಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅನೀಶನಂತೆ ಒಂದಿಲ್ಲದ್ದ ಚುರುಕಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೇ ಬಹುಶಃ ಅವನೂ ಈ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ರುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಎಲ್ಲ ರಾಗಳೇ ದೂರವೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

“ನನಗೇನು ಗೆಳ್ತಿತ್ತು ಹೀಗೋಂದು ಕೇಂದು ಬರುತ್ತೇ ಅಂತ? ನಾನೂ ರಾಜೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಅಂತ ಅವನನ್ನ ಭೇಟಿ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪಾಟೆ ಭೇಟಿ ಆಗಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪು ಲೇ ಇಲ್ಲ.”

“ರಾಜೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣದೆ? ಆಗೋದೇ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಣ್ಣಿ. ನಾವ್ಯಾಕೆ ರಾಜೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದ ಸತ್ಯವಾ? ಅಲ್ಲವಲ್ಲ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೇ ಅಮೃತಪ್ಪನ ಮದ್ದೆ ಒಂದು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಮನಸ್ಸಾಪ ಆಗಿತ್ತು. ಅಂತದ್ದು ನಾವು ಎಂದೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಇವನು ಹೇಳೋದು ಸತ್ಯ ಅಂತ ಹೇಗೆ ನಂಬೋದು?”

ಪ್ರಾಯಿಂದಿಗೆ ಅಂಟಿದ್ದ ಅರಳಿಕಟ್ಟೆಯ ದೊಳನ್ನು ಬರೆಮತ್ತು ಅನೀಶ ತನ್ನ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು. “ಅಪ್ಪ ಎಂಥವರು. ಅವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಸಿ ಬಳಿಯೋದಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ? ಇವನನ್ನು ಸುಮುನ್ನೆ ಬಿಡಬಾರದು.”

ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಒಬ್ಬಿಗಿಯೇನೇ ಎನ್ನುವಂತೆ ಅವರು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಅಲದಮರ ಜೋರಾಗಿ ಅಲ್ಲಾದಿತು. ಬಿಸಿಲೀಗೆ ಒಣಿಗಿದ್ದ ಎಲೆಗಳು ತಮ್ಮ ಹೇಳೆ ಎದುರಿನ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿದ್ದ ಬಸ್ಸು, ಕಾರು, ಗಳೆ ಲಾರಿಗಳು ಹಾರಿಸಿದ್ದ ಕೆಂದೂಳಿನ ಸಮೇತ ಅವರಿಬ್ಬರ ಮೇಲೂ ಉದುರಿದುವು. ದೊಳಿಂದಲೇ ಏನೋ ಸತೀಶ ಕೆಮ್ಮಿದ. ಅನೀಶನಿಗೆ ಇದು ತನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎನ್ನಿಸಿತು.

“ಅಪ್ಪ ಇದ್ದಾಗಲೇ ಅವರ ಹೆಸರು ಕೆಡಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಅಪ್ಪನ ವಚನಸ್ವಿನ ಮುಂದೆ ಅದು ನಡೆಯೋಣಲ್ಲಿ ಅಂತ ಸುಮುನಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಈಗ ಕಾಲ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮರೆಸಿದೆ. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಹೆಸರಿದೆ. ಖಾತ್ತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿವೆ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ತಡೆಯಲು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರಾ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ!” ತಮಗೊರಂದಿಗಿ ಒಂದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತನ್ನಪ್ಪಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಮರೆಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದ ಸತೀಶ.